

1 Petrus 4,6 – Gastvrijheid

Avondmaal

Liturgie

Voorzang: Gez 156,1.2.4

Welkom

Stil gebed.

Votum

Zegengroet

Zingen: Ps 84,1.2

Wet

Zingen: Ps 135,3.12

Gebed

Schriftlezing:

- Genesis 18,1-10a

- 1 Petrus 4,7-11

Preek over 1 Petrus 4,9

Zingen: LB 106

Kinderen

Gebed

Avondmaalsviering:

- Formulier

- Zingen: LB 360

- Viering

- Zingen: Ps. 103,1.3.4.5

Collecte

Zingen: Ps 150

Zegen

Opmerking: ik hoor het graag van te voren wanneer deze preek ergens gelezen wordt. Mijn mailbox is geduldig:

hansburger@filternet.nl

Preek over 1 Petrus 4,9 – Gastvrijheid

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broers en zussen, maar natuurlijk ook u die bij ons te gast bent,

1. Gastvrijheid.

Waar denk je dan aan?

Ik moet dan denken aan Abraham. Genesis 18, we hebben het gelezen. Abraham staat met zijn tenten bij de eiken van Mamre.

Ben je wel eens midden in de zomer in Zuid-Frankrijk of Spanje geweest? Dan weet je: midden op de dag kun je maar beter in de schaduw zitten. Als je midden op de dag toch mensen actief ziet, zijn het meestal Nederlanders, of andere vakantiegangers.

Abraham zit lekker in de schaduw. Dan ziet hij drie mannen staan. Abraham wacht niet af, maar rent naar ze toe om ze uit te nodigen. 'Loop niet langs mijn huis zonder bij mij te komen! Maak het u makkelijk hier onder de bomen. Ik zal water halen waarmee u zich kunt verfrissen. En ik zorg voor een lekkere maaltijd.' Abraham zoekt een mooi kalf met mals vlees. Terwijl Sara uitstekend eten klaar maakt, brengt hij ze fris water. Hij zet ze drinken voor en vraagt vol belangstelling wie ze zijn. De reizigers genieten van de rust en de schaduw.

Als het nu zo gegaan zou zijn? Abraham ziet in de verte drie mannen. Hij draait zich om zodat hij ze niet meer kan zien. Maar de drie mannen komen toch naar zijn tent. Abraham zucht. Doen of hij niets ziet kan niet meer. Een van de mannen vraagt al: Mijnheer, hebt u even iets te drinken voor ons? Chagrijnig staat Abraham op. Waarom moeten ze nu juist bij hem zijn? Hij laat zijn gasten staan en sloft naar binnen. Hij zorgt er wel voor dat hij ze in de gaten kan houden. Stel je voor dat ze iets jatten. Met één beker lauw water loopt hij terug. Wat opgelaten staan de drie mannen buiten in de hete zon op hem te wachten. Ze drinken samen de beker leeg. Abraham staat ongeduldig naar ze te kijken. Gelukkig, ze gaan weer verder.

Ben je gastvrij? Dat je het leuk vindt als iemand jouw gast is? Dan stap je op die ander af, met liefde in je hart. Misschien is het wel een onbekende. Je nodigt de vreemdeling uit in je huis. Voelt hij zich er wel thuis? Je zet hem wat lekkers voor. Je bent geïnteresseerd. Je zorgt dat hij het goed bij je heeft en op adem kan komen.

Hoe gastvrij ben jij?

Houd jij anderen het liefste op afstand? Stel je voor dat ze je pijn doen. Je kunt anderen als een bedreiging gaan zien; lastig. Dat herken ik wel. Dan lukt het niet om gastvrij te zijn.

Of nodig je ze uit? Wat zou ik ze kunnen geven? Dan ben je in anderen geïnteresseerd. Hoe zou je hun leven mooier kunnen maken? Dat wil ik graag. En jij? Hoe gastvrij ben jij?

2. Laten we het eens concreet maken aan de hand van een punt dat in onze gemeente in discussie is.

We hebben in april een gemeenteavond gehad over onze gemeente. Een van de punten die daar naar voren kwam was het koffiedrinken na de kerkdienst. Is dat wel nodig, iedere zondag? Vroeger kwam iedereen bij iedereen op de koffie. Nu gebeurt dat niet meer. Zou dat niet komen doordat we elke zondag koffiedrinken?

Daar wordt over na gedacht. Maar nu al kun je aan de hand daarvan een paar dingen zeggen over gastvrijheid.

In dat koffiedrinken komt uit wat wij met elkaar willen: een gastvrije gemeente zijn. Voor elkaar, en voor gasten. We hopen dat iedereen zich hier welkom voelt. Waarom? Omdat we allemaal welkom zijn bij God.

Wat heb jij zelf liever, als je ergens voor het eerst bent: dat je voor de dienst een tikje op je schouders krijgt 'mevrouw, u zit op mijn plaats'? Dat je weggekeken wordt? Of dat je bij de deur welkom geheten wordt, na de dienst

uitgenodigd wordt voor koffie?

Dat is de waarde van het koffiedrinken. Het past bij Gods gastvrijheid.

En dat werkt het beste, als wij – dan heb ik het even tegen de belijdende leden – zelf gastvrij zijn.

Daarom is het een mooie test voor je eigen gastvrijheid.

Als er een onbekende in de koffiekamer komt, stap jij er dan op af? Of praat je alleen met je vrienden en zie je de rest niet staan? Met je eigen generatie, of ook iemand die juist veel jonger is, of veel ouder? Of ga je direct naar huis zonder dat je behoefte hebt aan anderen?

En dan als het gaat over bij elkaar thuis koffie drinken.

Dat er hier in de kerk koffiedrinken is, hoeft niemand tegen te houden om anderen mee te vragen op de koffie. Of je gaat eerst samen hier koffiedrinken en daarna mee – kun je tegelijk samen lunchen. Wie heb jij het afgelopen jaar thuis uitgenodigd? Om koffie te drinken, om te blijven eten? Niemand houd je tegen om vandaag te beginnen: nodig elke drie week iemand op de koffie uit. Steeds iemand die nog nooit bij jou thuis geweest is.

Vraag dan echt hoe het met elkaar gaat. Misschien is die ander alleen; weduwe of weduwnaar. Hebben ze geen kinderen, of zijn ze misschien wel bezig met adoptie. Wat weet je van elkaar? Laat aan elkaar merken: ik heb jou innig lief.

Dat zegt Petrus: Heb elkaar innig lief. Dat wil zeggen: wees gastvrij voor elkaar zonder te klagen.

3. Maar waarom? Moet ik weer wat. Ik ben al blij als ik even rust voor mezelf heb. We hebben het allemaal al zo druk. Waarom is het belangrijk om gastvrij te zijn?

Stel dat wij het allemaal zo druk hebben dat er geen energie

over blijft om gastvrij te zijn, wat voor leven hebben we dan met elkaar? Dan krijg je toch een harde wereld vol eenzame mensen. Leven we dan nog wel in de vrijheid van Christus? Of ben je dan een slaaf van je agenda, van je werk? Christus maakt ons juist vrij om lief te kunnen hebben. Om gastvrij te kunnen zijn.

Waarom gastvrij zijn?

‘Wees gastvrij’, zegt Petrus. Kijk naar God: God is zo gastvrij dat hij zijn vroegere vijanden bij zich aan tafel uitnodigt. We vieren avondmaal vanmorgen! ‘Zonder klagen’, zegt Petrus. Kijk: Onze Vader in de hemel klaagde zelfs niet, toen die gastvrijheid hem zijn Zoon kostte. God blijft gul uitdelen. Zodat we elke zondag lekker even tot rust kunnen komen. In de schaduw van de eeuwige sabbat.

God geeft een overvloed van genade. En veelsoortige gaven, zegt Petrus.

Wat is het mooiste? Als wij daarvan doorgeven. Als wij laten zien: God heeft zoveel gegeven dat ik jou weer kan geven. Dat is leven voor Gods eer – vers 11.

Dan kan de ander in jouw gastvrijheid Gods gastvrijheid terugzien.

Kijk maar wat Petrus zegt in vers 11.

God spreekt – we horen Gods woorden. God nodigt ons uit, jou en mij. Hier aan deze tafel. In zijn vaderhuis. Gods woorden zijn uitnodigend. Stellen ons op ons gemak. Jou, maar ook die ander. Als jij iets zegt, laten Gods woorden daar dan in door klinken. Wees gastvrij in wat je zegt.

God geeft kracht. Daarom kun jij gastvrij zijn. Help de ander vanuit de kracht die God geeft.

En als je nu echt geen puf hebt om gastvrij te zijn?

He hallo! Gastvrijheid begint niet bij jou thuis. Gastvrijheid begint bij God, aan het avondmaal. Ga eerst zelf maar weer

eens genieten van Gods gastvrijheid. Kom, vier het avondmaal mee. Kom eerst zelf maar weer eens op adem. Luister wat God tegen jou zegt. Bid dat de Geest je nieuwe kracht geeft. God weet het wel, als jij geen puf hebt. Van God krijg je de tijd. Het mag groeien. Je mag veranderen. Dat wil Hij je juist geven: dat jij geleidelijk verandert in een prachtige gastheer of gastvrouw.

4. En laat je verrassen. Wie weet wat je gasten voor jou meenemen. Via jouw gasten kan God jou verrassen met dingen die je nooit verwacht had. Vind je een gast lastig? Een bedreiging? Ben je bang dat het een dief is?

Kijk dan eens hoe het afloopt in Genesis 18.

Abraham ontving de drie mannen. Op een gegeven moment belooft één van hen: Over een jaar zal je vrouw Sara een zoon hebben. Stel dat Abraham hen niet ontvangen had...

Als je geniet van Gods gastvrijheid, kunnen er mooie dingen gebeuren.

Volgens mij merken we dat toch ook in onze gemeente.

Afgelopen week waren we als kerkenraad twee keer bij elkaar. Maandag voor kerkvisitatie, dinsdag voor een kerkenraadsvergadering. De wisseling van de wacht. Met lekkere koeken erbij. Vincent van Leijen en Henk Gunnink waren er voor het laatst, Ben Buisman en Arie Troost waren er voor het eerst na hun bevestiging. Arthur Tolsma en Fred Bakels konden er niet bij zijn.

Op die vergaderingen hebben we teruggekeken op het afgelopen seizoen. De laatste anderhalf jaar waren niet makkelijk. Er spelen dingen die echt lastig zijn. Maar we zijn hier Gods gasten. Dat blijft staan. We hebben van de week tegen elkaar gezegd: God heeft ons niet in de steek gelaten. Dat merk je toch? Jullie hebben je ingezet, Vincent, Henk, Arthur. Klaas blijft nog aan. Nu krijgen we Ben, Arie en Fred – gaven die de

Geest aan onze gemeente geeft.

We zijn Gods gasten – hier aan de avondmaalstafel. Door Jezus Christus mogen wij bij God komen. Thuis zijn bij God.

Wij hebben zoveel reden om God te danken en te prijzen, om vol verwachting te zijn. Halleluja!

Misschien zie je er wel tegen op. Mensen ontvangen. Op mensen afstappen. Investeren in contact.

Kom dan hier aan tafel. Geniet van alles wat God je geeft. Kracht, liefde, inspiratie, om met elkaar verder te gaan. Genezing voor pijn en beschadigd vertrouwen. Je krijgt wat je nodig hebt.

Dan is er innige liefde – innige liefde die tal van zonden bedekt. Dan heb je energie om je gaven die je van God gekregen hebt te gebruiken voor de anderen.

En denk aan wat er met Abraham gebeurde. Wie dan zelf gastvrij is, die krijgt zulke mooie dingen van zijn gasten. Als ik terugdenk aan dat koor uit Roemenië: wat was het mooi om hen te ontvangen. Om twee koorleden thuis te mogen ontvangen.

Daarom staat er in Hebreeën 13,1 en 2:

Houd de onderlinge liefde in stand en houd de gastvrijheid in ere, want zo hebben sommigen zonder het te weten engelen ontvangen.

Heb jij wel eens een engel gezien? Wees gastvrij! Wie weet hoeveel engelen je in huis mag ontvangen!

1 Petrus 3,13-15a – Gelukkig als je lijdt?

Zondag van de vervolgte kerk

Bevestiging ambtsdragers

Vorbereiding voor het avondmaal

Liturgie

- Voorzang EL 299
- Stil gebed
- Votum / groet
- Zingen: Ps 4,1 ('s middags Ps 4,1.2.3)
- Wet met Matt 5,1-16
- Zingen: Ps 4,2.3
- Gebed
- Schriftlezing: 1 Petrus 3,8-18
- Zingen: Ps 34,4.5.6
- Preek over 1 Petrus 3,13-15a
- Zingen: LB 477 ('s Middags geloofsbelijdenis: zingen Gez 179b)
- Bevestiging
- Zingen: Ps 134
- Gebeden afgewisseld met Gez 37,1.3.6.8
- Collecte
- Zingen Gez 141,1.3 ('s Middags Gez 119,3.4.5)
- Zegen

Opmerking: ik hoor het graag van te voren wanneer deze preek ergens gelezen wordt. Mijn mailbox is geduldig: hansburger@filternet.nl

Preek over 1, Petrus, 3, 13-15 – Gelukkig als je lijdt?

Zussen en zusters, broers en broeders, gasten, u die hier bij ons bent,

1. Wanneer ben je gelukkig? Wat zou je zeggen? Als je gezond bent? Als je het goed hebt thuis? Als je een leuke baan hebt? Genoeg geld op de bank? Maar gelukkig als je lijdt... Ik denk dat er weinig mensen in Nederland zijn die dat zouden zeggen.

Moet je dan Petrus horen: Je bent gelukkig te prijzen als je lijdt omwille van de gerechtigheid. Kun je je daar iets bij voorstellen?

Petrus weet waar hij het over heeft. Hij heeft niet makkelijk praten.

Kijk in Handelingen 12. Petrus is voor de derde keer in de gevangenis gegooid. Waarom? Petrus bleef maar in Jeruzalem vertellen dat Jezus niet dood is. Jezus is opgestaan, de Messias!

Hij zit aan twee soldaten vast met twee kettingen. Hij moet extra beveiligd worden. Niet zo gek: kijk maar in Handelingen 5. Hij was al eens op een wonderlijke manier uit de gevangenis bevrijd. Hij is opgepakt door koning Herodes. Herodes had net de apostel Jakobus laten doden. Nu wil hij Petrus ook doden. Is dit Petrus' laatste nacht?

En dan midden in de nacht – een engel maakt hem wakker. De kettingen zijn los. Petrus loopt de gevangenis uit. Pas als hij buiten is, beseft hij wat er is gebeurd. 'De Heer heeft een engel gestuurd om me te bevrijden!

Een mooie ontsnapping. Maar ben je gelukkig als je uitgescholden wordt, bedreigd, veracht? Als je de dood in de ogen kijkt? Hoe kan Petrus dat zeggen: je bent gelukkig te prijzen als je lijdt omwille van de gerechtigheid?

Nog steeds zijn er zoveel verhalen over christenen die vervolgd worden. Lees het maandblad van Open Doors. Ik heb een hele stapel meegenomen. Als je wilt kun je er na de dienst een meenemen. Mensen waarvan het huis in brand gestoken wordt omdat ze christen zijn geworden. Christenen in Noord-Korea in strafkampen. Ze worden zwaarder aangepakt dan andere gevangenen.

Het is vandaag de zondag voor de vervolgte kerk. Zij worden vervolgd omdat ze Jezus volgen. Zij houden ons een spiegel voor. Laten we eens in die spiegel kijken. Dat doen we vandaag. Vandaag worden onze broers Fred Bakels en Arie Troost bevestigd als diaken, en Ben Buisman als ouderling. En we bereiden ons voor op het avondmaal van volgende week zondag. Wat kun je als ambtsdrager leren van de vervolgte kerk? Wat kun je als christen leren van de vervolgte kerk als je toeleeft naar het avondmaal?

En hoe kun je dat zeggen – je bent gelukkig te prijzen als je lijdt omwille van de gerechtigheid?

2. De rechtvaardigen lijden door onrecht. Je ziet het steeds in de Bijbel, bijvoorbeeld in Psalm 34. We zongen daaruit.

Je ziet het in de brief van Petrus:

2,20: lijden omdat je goed doet.

3,17: lijden omdat je Gods wil doet.

4,19: lijden naar de wil van God.

Je zou zeggen: Wie zou u kwaad doen als u zich volledig inzet voor het goede? Precies wat in 3,13 staat. Als je alleen maar goed doet en je alleen maar inzet voor wat goed is – wie zou je dan kwaad doen?

Maar het gekke is: juist als je goed doet, kun je het daardoor moeilijk krijgen.

Iemand in je klas wordt gepest. Een paar meiden zijn enorm gemeen tegen een ander meisje. Jij neemt het voor haar op. Je wilt niet meedoen, maar ook niet alleen toekijken. Je spreekt de anderen erop aan. En opeens begint het pesten zich tegen jou te richten. Een band die lek geprikt wordt. Roddels die rondgestrooid worden.

Of je had nooit zoveel met het geloof, met de kerk. Je had een groep vrienden waarmee je vaak uitging. Flink drinken, meiden versieren, je weet wel. Maar je opa is overleden en je bent bij de begrafenis weer eens in de kerk geweest. Je bent op je werk aan de praat geraakt met een collega. Steeds meer herontdek je wat je vroeger over Jezus geleerd hebt. Je doet een Alpha-cursus. En je beleeft steeds minder plezier aan dat uitgaan in het weekend. Eigenlijk wil je ook naar de kerk op zondagmorgen. Je vrienden vinden het maar raar – steken onder water, soms opeens even duwen, ze worden afstandelijker. Je raakt je vrienden kwijt.

Heb je zelf ook zulke voorbeelden? Dat je eruit ligt, terwijl je alleen maar met goede dingen bezig bent!

Zo zit onze wereld dus in elkaar. Hoe meer je echt doet wat God wil, hoe meer je verzet oproept. Jij zet je volledig in voor het goede? Dan zul je klappen krijgen! Doen wat God wil? Daar zit onze wereld niet op te wachten.

Bij Jezus ging het net zo. Hij werd zelfs gedood. En waarom? Omdat hij Gods wil deed. Jezus had het al gezegd: Een leerling staat niet boven zijn meester. Als ze onze Heer vervolgd hebben, dan ook zijn leerlingen.

Het gebeurt: christenen die vervolgd worden. Ik noem alleen maar de top 10 uit de ranglijst christenvervolgung van Open Doors: Noord-Korea, Saoedie-Arabië, Iran, Afghanistan, Somalië, Malediven, Jemen, Laos, Eritrea, Oezbekistan.

3. Maar waarom ben je gelukkig te prijzen als je lijdt omwille van de gerechtigheid?

In 1 Petrus 4 geeft Petrus een paar redenen. Als je even meeleeft, vers 13 en 14:

Hoe meer u deel hebt aan Christus' lijden, des te meer moet u zich verheugen, en des te uitbundiger zal uw vreugde zijn wanneer zijn luister geopenbaard wordt. Als u gehoond wordt omdat u de naam van Christus draagt, prijs u dan gelukkig, want dat betekent dat de Geest van God in al zijn luister op u rust.

Om dit te snappen moet je eerst dit bedenken: het hoogste geluk is niet gezondheid, welvaart, vriendschap, een relatie, een gezin. Het hoogste geluk is dat je één bent met Jezus Christus. Dat je zo dicht bij Jezus Christus bent, dat jij op Hem gaat lijken. Dat jij meemaakt wat Jezus meegemaakt heeft.

Is dat voor jou het hoogste geluk? Zo dichtbij Jezus zijn dat je op Hem gaat lijken?

Petrus noemt drie dingen waarin dat concreet wordt:

- a. Christus' lijden komt over je
- b. Christus' luister zal in jou zichtbaar worden
- c. De Geest van God die op Christus rustte, rust op jou.

Het is dus niet zo dat je gelukkig bent omdat je lijdt op zich. Lijden is helemaal niet leuk. Je moet het niet opzoeken. Petrus zegt juist (3,13): wie zou je kwaad doen als je je volledig inzet voor het goede?

Je bent wel gelukkig als je zo op Jezus lijkt dat je je volledig inzet voor het goede. Als de Geest van Christus op je rust. Als je zeker bent van een geweldige toekomst met Jezus.

En dat wil de duivel natuurlijk niet. Als jij echt bij Jezus hoort en daar werk van maakt, dan komt de duivel in actie. Iemand die alleen in naam christen is, daar maakt de duivel

zich niet druk over. Maar als de Geest van Christus, de Geest van God echt op je rust, in al zijn grootheid, ja, dan ben je een bedreiging voor satan.

Vervolgd worden is dus een groot compliment. Het bewijst dat je zo dichtbij Jezus Christus leeft, dat jij op hem gaat lijken. Dat jij verzet en weerstand oproept, net zoals Jezus dat deed.

Waarom ben je dan gelukkig? Niet omdat je lijdt. Geluk is één zijn met Jezus Christus, je Heer. Geluk is in de voetsporen van Jezus gaan. Zelfs als je lijdt net als hij. En je gaat net als Jezus een geweldige toekomst tegemoet. Dan zul je enorm blij zijn.

4. Als ik iemand vraag: lijd jij als christen? Heb jij deel aan het lijden van Christus? Dan is het antwoord vaak: Nee, hier in Nederland is gelukkig geen vervolging.

En dat is zo. Daar kunnen we God dankbaar voor zijn. Wij hoeven niet bang te zijn voor vervolging omdat we christen zijn.

Als we in de spiegel kijken van de vervolgte kerk: Waarom lijden zij wel en wij niet?

Als je kijkt waar christenen vervolgd worden, dan is dat in Noord-Korea. Een land met een anti-christelijke regering. Het zijn veel Islamitische landen waar christenen het moeilijk hebben. Daar is geen godsdienstvrijheid. Hier zijn wetten die godsdienstvrijheid garanderen.

Maar: Petrus heeft het over lijden omdat je je volledig inzet voor het goede. Lijden omwille van de gerechtigheid. Lijden omdat je de wil van God doet.

Lijd jij dan als christen? Omdat je goed doet, omdat je de wil van God doet?

Dan zijn er twee mogelijkheden.

Of je ontdekt dat je meer lijdt als leerling van Christus dan je dacht. Denk weer aan dat voorbeeld van iemand in je klas die gepest wordt. Jij neemt het voor die ander op. En opeens ben jij ook de klos. Alleen omdat je goed doet. Herken jij dat? Dat is lijden als leerling van Christus.

Maar er is ook een andere mogelijkheid: je ontdekt dat je weinig lijdt omdat je je niet echt volledig inzet voor het goede.

Als ik het bij mezelf houdt: soms doe ik niet wat Jezus wil omdat ik het te ver vind gaan. Als ik denk aan wat Jezus zegt in Matt 5,47: Als je alleen je broeders groet, wat voor bijzonders doe je dan? Doen de heidenen dat ook niet? Het kost mij nog steeds moeite om op straat iedereen te groeten. Ik groet wie mij groeten. Zo vriendelijk zijn dat ik iedereen groet – ook als ze mij niet zien staan – het lukt mij gewoon niet.

Dat lijkt iets kleins. Maar er zit een grote vraag achter: waarom moet ik altijd de eerste zijn die over de brug komt? Laat nu die ander maar eens komen. Ik wil niet raar zijn. Ik wil niet weer teleurgesteld worden. Ik wil geen pijn meer. Ik moet bekennen: ik loop soms weg voor het lijden.

Wanneer denk jij dat: Dit gaat te ver. Niemand doet het, waarom zou ik het dan doen? Wanneer loop jij weg voor het lijden? Wanneer ben jij wel christen, zolang het jou maar geen pijn doet?

5. Hoe kun je een christen zijn die niet bang is voor mensen. Die niet wegloopt voor pijn, voor teleurstelling?

Jullie worden straks bevestigd als diaken of ouderling. Jullie willen Jezus volgen. Dat is geweldig mooi om te doen. Soms is het ook lastig. Het kost energie

Wie Jezus volgt en zich volledig voor het goede inzet, die loopt een risico. Van pijn, teleurstelling, lijden. Dat zul je als diaken of ouderling ook merken.

Nu kun je zeggen: ik bescherm mezelf en ik ga die pijn uit de weg. Veel mensen doen dat ook. Jezelf beschermen en je voor sommige dingen afsluiten. Een muur om je hart bouwen of een masker gaan dragen.

Een man die zich door zijn vrouw afgewezen voelt en die pijn niet meer wil voelen. Dus gaat hij zijn eigen gang, los van haar. Sluit zich voor haar af. Zelf raakt hij zo gehandicapt. Hij wordt hard. Hij kan niet meer van zijn vrouw houden.

Dat is niet de weg die de bijbel ons wijst: een muur tussen jou en mijn hart. Weglopen voor iemand. Een masker gaan dragen.

Maar wat kunnen we anders? Hoe kun je je volledig inzetten voor het goede zonder bang te zijn voor pijn, voor afwijzing? Zonder angst voor mensen. Zonder in verwarring te komen? Het staat er zo mooi in vers 14. Maar hoe krijg je dat voor elkaar? Voortdurend de vrede nastreven als er mensen zijn die zo kunnen tegenvallen? Geen kwaad met kwaad vergelden en niet terugschelden, als dat betekent dat iemand je weer pijn zal doen? De eerste te zijn die een stap zet als het niet leuk is en je wat kost?

Zien jullie er tegenop om ouderling te worden, of diaken? Omdat het moeilijk kan zijn? Omdat je misschien zult lijden aan de kerk?

Laat je dan bemoedigen door het avondmaal. Dat gaan we volgende week vieren. Aan het avondmaal mag je één zijn met je Heer Jezus Christus. Door zijn lijden krijg je vergeving. Je mag eerlijk zeggen: Ik val tegen, ik ben een zondaar. Maar je mag ook zo dichtbij hem zijn. Je mag jouw lijden naast zijn lijden leggen. Hij wil zichtbaar worden in jou. Hij wil zijn Geest op je laten rusten. Zodat wij ons steeds vollediger in

gaan zetten voor het goede.

Wil jij dat? Zo dichtbij hem zijn? Jouw leven tegen zijn leven aanleggen? Eerlijk zijn als je tegenvalt? Nieuw leven krijgen? Je volledig inzetten voor het goede?

Wees van harte welkom aan tafel. En ga met plezier aan de slag als ouderling of als diaken.

6. In vers 15 wordt eigenlijk net zoiets op een andere manier gezegd. Erken Christus als Heer en eer hem met heel uw hart.

Letterlijk staat er: heilig in uw hart Christus als heer. Dat is het geheim: wat er in je hart gebeurt. Je hart is het centrum van je leven. Letterlijk maar ook figuurlijk. In je hart kan liefde wonen. Het kan een warm kloppend hart zijn. Maar je hart kan ook verbitterd raken, zuur, opgebrand, ongelovig. Een kil hart van steen.

Hoe ziet jouw hart er uit?

Ik zei net al: wij mensen denken je kunt het leven volhouden als je je hart beschermt. Een muur om je hart. Dat doen we dus ook o zo snel. Maar dat is niet de weg die de bijbel wijst, niet de weg van Jezus.

Kijk maar in de spiegel van de vervolgte kerk. Weglopen voor lijden is geen oplossing. Dat zou voor hen betekenen: ontkennen dat je christen bent. Je Heer verloochenen.

Niet weglopen voor lijden. Maar ervoor zorgen dat je hart van binnenuit sterk wordt.

Hoe wordt je hart sterk?

Door Christus in je hart te heiligen als Heer. Wat betekent dat? Twee dingen, ongeveer zoals in de NBV staat:

a Christus in je hart erkennen als Heer – Hij zit in jouw leven op de troon, hij is je grote inspiratiebron, je

krachtbron. Hem alleen wil je gehoorzamen. Is Hij jouw Heer? Laat Hij het voor het zeggen hebben!

b. Je hart heilig laten zijn voor Hem, die heilig is en die je hart vult met zijn heilige Geest. God is heilig. Ken jij Hem als die indrukwekkende God, waar je diepe eerbied voor hebt? Voor wie je neerknielt? Mag zijn Geest jouw leven sterk en heilig maken? Geef Hem je leven in totale overgave!

Dan kun je klappen krijgen. Het leven kan pijn doen. Extra pijn doen misschien ook wel, omdat je geen muren om je hart bouwt, geen maskers draagt. Maar je hart kan het aan. Of beter: Christus die in je hart woont kan het aan.

Dan ben je gelukkig. Omdat je één bent met Christus. Dan hou je het vol als diaken of als ouderling. Dan hou je het vol als leerling van Jezus Christus. Hij is dichtbij je. Dan kun je volledig inzetten voor het goede!